

(CD-xx) ૧ – આદિ પુરુષ નિજ રસ

આદિ પુરુષ નિજ રસ જ્ઞાનાંજન ઔષધ, કેવળ મોક્ષ ઉપાય,
જગ ભ્રાંતિ રોગો ભસ્મીભૂત, કારણ નાશથી રોગ ન થાય.

મનખા, જીવતર સાર્થકતા, જો પરમાશ્ચર્ય ‘આ’ રોકડ હૃદયું
ત્રણ ભૂતાંનો ‘અમલ’ જ નિર્મૂળ, આત્યંતિક હિત સરવૈયું.

મનમાં ભૂત, બુદ્ધિ શૂળ, ‘સંગે’, ચેતને માની, બાંધી વાડ,
જડ ચેતન સંગાથ ડખલની, અણ સમજણ હતી હાડોહાડ.

સોનું પીત્તળ છુદ્ધ પાડે, સાચા ઝવેરી પારખ ‘ઈ’,
આત્મા જડથી ભિન્ન બતાવે તરણ તારણ ‘શાખ’ જ ‘ઈ’.

આદિ જિણંદા ભેટ્યા જેને વર્તે અહીંયાં બંધન મોક્ષ,
ધર્મોધ્ધારક, જગ કલ્યાણક, ભેટો સહુને, હરદમ હોંશ.

નિજ સામાયિક, આતમ ભાને, દર્શન જ્ઞાનથી અનુભૂતિ,
નાદારી કાઢી, ચૂકવવાં ઋણ, ખાલી દુકાને ચારિત્ર્ય શુદ્ધિ.

પરમાત્માની કિરપા વિના, કાયનયન, ધૂમરી ભમ્મરડા,
જ્ઞાનથી જોતાં નિજના દોષો, હટાવે લશ્કર, સ્વયં તપ-આત્મા.

અક્રમ મોક્ષીય દાતા સિદ્ધિ, જ્ઞાન નયનથી સમદ્રષ્ટા,
માત્ર ગનેગારી જ ‘નિકાલી’ અપીડ અવસ્થા, મોક્ષીય સૃષ્ટા.

ખાતાં પીતાં, સૂતાં ઊઠતાં, પ્રજ્ઞા મૈત્રી કરુણા ધાર,
‘હું શુદ્ધાત્મા’ સહેજે સમરણ, દેહ છતાં ચે ન લાગે ભાર.

દ્રષ્ટિબિંદુ નય સમજાવે, મોક્ષીય સિંધુ વિનયથી,
મનના મળ ધોવાતાં પ્રગટે, કેવળ જ્ઞાન સ્વયં ચિત્ત સ્થિરથી.

ચિત્તની સ્થિરતા ટાળે વિક્ષેપ, કૃષ્ણ સમાધિ ચેતન ગીતા,
નિજ આરાધક સકામ નિષ્કામ, ઉપયોગે શુદ્ધ જ્ઞાતા દ્રષ્ટા.

બેઉ કિનારા સત્ય અનેકાંત, વ્યવહારી નિશ્ચયથી શુદ્ધ,
અ-બંધ ભાવે હેતુ ક્રિયા શુદ્ધ, સસ્પૃહી જ નિસ્પૃહ સ્વ-હુંફ.

શબ્દ કોષમાં ‘હું તું તે’ નહીં, અભેદ નિજ સ્વરૂપ નિષ્પક્ષ
મૂળ પુરુષ ‘આ’ દાદા ભગવન, અ-કર્તા કિરતાર અપક્ષ.